

חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

אני ה' הטוב

"אני ה' אלוהיכם... אני ה'..." 'אני ה' נאמן לשלם שכר ואני ה' שנאמן להיפרע' (רש"י) עשרות מצוות נאמרו בפרשת קדושים, בפרשה הקודמת לה ובפרשת אמור שלאחריה. למעלה משלושים פעמים מסיימת התורה את פסוקי המצוות במילים 'אני ה' אלוהיכם', או אני ה' - פסוק אחר פסוק.

הדבר אומר דרשני, לשם מה יש צורך לחתום שוב ושוב בסיומת זו, מדוע לא מספיקה אמירה אחת מחזקת - בתחילת הפרשה או בסופה, על היות הקב"ה נאמן לשלם שכר טוב למקימי מצוותיו?

כנראה, התורה מלמדת אותנו את הצורך של כל יהודי בחיזוק תמידי לכל מיני סוגי מצוות. ואף מי שנזהר ומקיים מצווה אחת, עדיין זקוק לחיזוק נוסף ומיוחד במצווה אחרת, 'אני ה' שנאמן לשלם שכר ונאמן להיפרע'. אין בקריאות חוזרות ונשנות אלו מסר מאיים, שנדרש לחזור עליו כדי שיהודי יקיים את המצוות, אלא מסר מעודד: פעמים רבות עוברות על יהודי תקופות יפות בהן הוא מרגיש קרבת אלוהים והתקדמות בעבודת ה'. אלו תקופות 'אבות', אך לאחריהן מגיעות תקופות 'שפל'. ימים של שגרה משמיומה, כאשר התפילות 'בשות', קיום המצוות מאולץ, הלימוד לא הולך, ונראה שהעסק הרוחני 'תקוע'. בתקופות כאלו, מתגנבת אל תוככי הלב תחושה מייאשת האומרת לאדם שכל מה שהיה והורגש בתקופה הטובה של ה'אבות' - לא היה

שווה. זה לא היה אמיתי, וזו הייתה התקדמות דמיונית. מחשבה מייאשת נוספת מהסוג הזה - תוקפת ואומרת, שלמרות הצלחותיו של יהודי לקיים מצוות רבות בשמחה וקרבת אלוהים, אם רק קורה והוא נכשל באחת מהמצוות, או לא הרגיש בקיומה שום תחושת קירבה - כנראה שהכל לא היה שווה. 'הוא תמיד לא בסדר', ואין לו סיכוי אף פעם להיות יהודי טוב באמת. לשם כך חוזרת התורה שוב ושוב בסיומת של מצוות רבות: דע לך יהודי יקר, בכל מצווה שתקיים בשלימות, או בכל תקופה שתרגיש בה קרבת אלוהים, אתה באמת מחובר אל הידיעה של 'אני ה'. וגם אם תבוא לאחריה תקופה 'בשה' אחרת, או זמנים בהם התקשה לקיים מצווה כלשהי, אין עבירה מכבה מצווה. מה שהורגש ומה שנעשה בתקופה הטובה - היה אמיתי ונכון, ושום נפילה לא תיקח ממך את המצוות שקיימת. התורה עצמה באמירותיה החוזרות ונשנות אני ה' מלמדת שבכל מצווה צריך היהודי חיזוק מחדש, לידיעה שהייתה ברורה לו אך לפני רגע שאני ה'. זה לגמרי בסדר, שברגע הבא הוא יירדש להתאמץ, ולהשמיע בליבו קריאה חדשה של 'אני ה' - כדי להצליח בעוד מצווה. הסיבה לכך היא, שאדם חי נתון בדרך כלל לשינויים נפשיים ורגשיים בכל חייו. אירועי החיים משפיעים על מצב רוחו של אדם, וכיצור חברתי הוא גם מושפע מסביבתו. לכל יום יש את ניסיונותיו, ולכל מצווה יש את היצר הרע משלה. אמונתנו בנויה מהצורך התמידי

אנחנו נדרשים להתחזק שוב ושוב בידיעה שאני ה' - הטוב והמטיב

להתחדש בידיעה המרכזית, הקוראת ליהודי: אני ה'. ולמרות תקופות של 'אור' והתחזקות בהמון מצוות - לגיטימי גם להיכנס למצבים רגשיים שונים ומורכבים, שדורשים מאיתנו להתחזק שוב בידיעת 'אני ה' בכל מצווה מחדש, בלי קשר למצבנו במצווה אחרת, ולתקופה הזוהרת שפעם עברה עלינו. זאת ועוד: אמונתנו מחייבת אותנו להאמין לא רק בבורא שברא את עולמו, אלא להאמין שהקב"ה בורא העולם הוא טוב ומיטיב, וכל מגמתו בעולם, בעבר בהווה ובעתיד, היא לעשות רק טוב. גם כל מצוות התורה נועדו להיטיב עם המוקיים אותן, ולעשות לו רק טוב - לא רק בעולם הבא אלא גם כאן בעולם הזה. כמאמר האב לבנו החכם שכל המצוות ניתנו לנו - לטוב לנו כל הימים". לכן, בסופן של מצוות רבות, מבקשת התורה לעודד את היהודי שוב ושוב לקיים את מצוות ה', ולומר לו אני ה' - אני ה' הטוב ומיטיב, והמצווה הזו - יהודי יקר - נועדה לעשות לך רק טוב, וגם המצווה הזו, וגם זו... למה? כי אני ה' הטוב, שרוצה לעשות לך רק טוב.

אייר תשפ"ה

אל אחינו רעינו היקרים רכזי ארגון "חלקי בקהילתי" אשר נותנים לכם ונפשם לאחד ולהוקיר את בני התורה העמלים לפרנסתם והיותם 'חלקי בקהילתי' מרומם את היותם 'כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו' להיות לעם השם המקדש שם שמים בהליכותיו ובהליכתו בדרכי השם.

יתן השם ותזכו להצליח במפעלותיכם המבורכים מתוך בריאות נחת והצלחה בכל מעשיכם

כעתירת יוסף חברוני

בין אדם לשכנו

לרגל ימי ספירת העומר, בהם אנו נדרשים להתחזק במצוות שבין אדם לחברו, נעסוק בהלכות מעשיות המצויות בין שכנים, בבנייני דירות

את הצינור, והוא אחראי לתקן את החור באופן מושלם. עם מי הדין?

שאלה: דייר בבנין משותף גילה שצינור מים השייך לו ועובר בתוך קיר משותף לרטיבות אצלו בדירה [אך לא אצל השכן]. כדי לתקן את הצינור, צריכים לשבור את הקיר, ולגרום כנראה לחור גדול בביתו של השכן, שמתנגד כמובן לתיקון זה. מאידך טוען בעל הצינור השבור שהוא מוכרח לשבור את הקיר ולתקן את הצינור, והוא אחראי לתקן את החור באופן מושלם. עם מי הדין?

תשובה: יכולים השכנים לתבוע מבעל הנדנדה לסלק את הנדנדות. אם בכל זאת הוא השאיר אותם שם, אינם חייבים לשלם לו מאומה גם אם הילדים נהנים מהם.

בהלכה מבואר שהיורד לשדה חבירו בלי רשות ונוטע שם אילנות, יכול בעל השדה לומר לו 'טול את עציק', ולא יכול הנוטע 'להכריח' את בעל השדה לשלם לו על עציו. רק אם בעל השדה מעוניין בדיעבד בעצים אלו, צריך לשלם לנוטע את הוצאותיו.

גם כאן מוגדר בעל הנדנדות כמשביח את הגינה המשותפת שלא ברשות בעלי הגינה האחרים, ולכן יכולים הם לומר לו 'טול את נדנדותיך', ואם הוא לא רוצה לקחת אותם, אין עליהם שום חיוב להשתתף בהוצאות. והגם שהילדים כעת נהנים מהנדנדות, מכל מקום ההורים מצידם לא מעוניינים בהם ולא מוכנים לשלם עליהם, ועדיין נשאר בעל הנדנדות כיוורד שלא ברשות.

אם בשלב מסוים יתברר שהשכנים מעוניינים ושמחים בנדנדות, כגון אם השכן לוקח את הנדנדות והם מצטערים ואומרים לו שהילדים נהנים מהם ועדיף שישאיר אותם, יוכל בעל הנדנדות לתבוע אותם שישתתפו בהוצאות שהיו לו.

השותפות בצורה נורמלית. ובה מספיק אפילו שותף אחד שמעוניין לעשות כן, ויכול להכריח את כולם לשאת בהוצאות.

שאלה: דייר בבנין משותף גילה שצינור מים השייך לו ועובר בתוך קיר משותף בינו לבין השכן, התפוצץ, והמים גורמים לרטיבות אצלו בדירה [אך לא אצל השכן]. כדי לתקן את הצינור, צריכים לשבור את הקיר, ולגרום כנראה לחור גדול בביתו של השכן, שמתנגד כמובן לתיקון זה. מאידך טוען בעל הצינור השבור שהוא מוכרח לשבור את הקיר ולתקן את הצינור, והוא אחראי לתקן את החור באופן מושלם. עם מי הדין?

שכן טוב | צילום אילוסטריציה: ברוך יערי

תשובה: דייר בבנין משותף גילה שצינור מים השייך לו ועובר בתוך קיר משותף בינו לבין השכן, התפוצץ, והמים גורמים לרטיבות אצלו בדירה [אך לא אצל השכן]. כדי לתקן את הצינור, צריכים לשבור את הקיר, ולגרום כנראה לחור גדול בביתו של השכן, שמתנגד כמובן לתיקון זה. מאידך טוען בעל הצינור השבור שהוא מוכרח לשבור את הקיר ולתקן

שאלה: בבניין משותף בו גרים 10 דיירים רצו חלק מהדיירים לעצב מחדש את לובי הבניין בצורה מפוארת, עיצוב הכולל חיפוי שיש על הקירות, ריצוף יוקרתי, ותאורת לדים חכמה. מתוך עשרת הדיירים, שבעה דיירים מעוניינים בשיפוץ ושלושה מתנגדים. האם הרוב יכול לכפות את המיעוט להשתתף בעלויות השיפוץ? האם יש תיקונים וכדו' שיש באפשרות המיעוט לכפות על הרוב לעשותם?

תשובה: הרוב אינו יכול לכפות על המיעוט להשתתף בהוצאות שיפוץ הלובי. לגבי תיקונים סטנדרטיים ומקובלים [כגון החלפת בית מנורה שבור, קניית פח אשפה חדש וכדו'], יכול אפילו שכן אחד המעוניין בכך לכפות את שאר השכנים להשתתף עמו בעלויות. נבאר קצת את שורש הדינים האלו, משום שעניין זה הוא יסוד ובסיס להרבה שאלות הנוגעות בענייני שכנים.

היחס ההלכתי שיש בין שכנים בבנין משותף הוא יחס של שותפים, כאשר הדירה הפרטית של כל אחד נחשבת לחלק בשותפות ששייך רק לאותו דייר, וחדר המדרגות, הגינה המשותפת וכדו' שייכים לכולם. לכן ההלכות שמהם נשאב את ההכרעות בענייני שכנים הם מ'הלכות שותפים' שבשולחן ערוך [ובדרך כלל לא מ'הלכות שכנים'].

בהלכות שותפות מבואר שאין שותף אחד יכול לכפות את חברו להוציא על הנכס המשותף הוצאות שאינם מקובלות כדבר שבשגרה, ויכול השותף לומר שדי לו בהתנהלות סבירה. לכן לגבי השיפוץ המפואר שאינו מקובל, אין אפשרות לכפות את שאר השותפים להשתתף בעלויות.

מאידך, בנוגע לתיקונים סטנדרטיים, יכול שותף אחד להכריח את השותף השני לשאת בהוצאות, משום שכך היא דרכה של שותפות, שכל שותף משעבד את עצמו לדאוג לקיום

מעניין לדעת

'מנהג עוקר הלכה'

ביטוי זה נמצא בירושלמי בנוגע להלכות ממונות, בהן התנהלות הנחשבת מקובלת, נחשבת כמסוכמת בין השכנים גם אם לא התנו כן במפורש, וגם אם בהלכה כתוב אחרת.

דוגמה טובה לכלל זה היא באופן שצינור הניקוז מהגג נסתם בין הקומות. בשו"ע נפסק שרק השכן שניזוק ממי הגשמים צריך לשאת בהוצאות התיקון, אולם מכיוון ש'מנהג המדינה' כאן בארץ ישראל הוא לחייב את כל השכנים להשתתף בתיקון, חייבים כולם לשלם, משום שהרי זה כאילו הסכימו במפורש בשעת השותפות שכולם ישלמו את עלות התיקון.

ללמוד, לעבוד

בפרשת קדושים נאמר: "קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוהיכם". החיד"א בדרשותיו על פרשת קדושים מבאר כי כוונת הכתוב לרמוז לשתי דרכי קדושה: האחת - פרישות מהמותר, הסתפקות בהכרחי בלבד; והשנייה - שגם באותו המעט אשר ייקח האדם, יפעל בו בפעולה שכלית ורוחנית, מבלי להיגרר אחר ההנאה החומרית. באופן זה מתקיים מאמר חז"ל: "וכל מעשיך יהיו לשם שמים".

המדרגה הראשונה דורשת מן האדם להתרחק מתאוות העולם ולהסתפק במה שנחוץ לו לקיומו בלבד. זוהי מידת הפרישות, הבאה לידי ביטוי בהתנהלות שקולה גם בעניינים המותרים, כפי שנאמר: "צדיק אוכל לשובע נפשו" - לא לשם תענוג, אלא כדי לקיים את גופו.

המדרגה הגבוהה יותר היא לפעול מתוך כוונה שכלית גם בעת שימוש במעט שהוא לוקח מן העולם. כלומר, אף כאשר האדם עוסק בגשמיות, עליו לפעול מתוך מודעות, כוונה ותכלית, ולא מתוך נהייה אחר החומר כשלעצמו. כך נוסף לכל פעולה מימד של קידוש השם.

על אף שנראה כי הדברים מכוונים לצדיקים ופרושים בלבד, באמת יש בהם הוראה לכל אדם, אף למי שעוסק כל היום בפרנסת ביתו וטרוד בענייני העולם. גם בעיסוקיו החומריים, אם יתנהלו מתוך אמונה וביטחון בה', יכול הוא להגיע למדרגה של קידוש המעשים והפיכתם לאמצעי להתעלות רוחנית.

בני תורה העובדים לפרנסתם ניצבים מול אתגר ייחודי: לשלב השתדלות עם ביטחון גמור בה'. העולם הזה - כדברי רבי ינאי: "אין בידינו לא שלוות הרשעים ולא ייסורי הצדיקים" - אינו מעניק שום ישר בין מאמץ לתוצאה, ולכן נדרשת אמונה עמוקה המלווה את ההשתדלות המעשית.

בני תורה העובדים לפרנסתם ניצבים מול אתגר ייחודי, לשלב השתדלות עם ביטחון...

כאשר בן תורה יוצא אל עולם המעשה, אין הוא חדל מלהיות עבד ה', אלא נדרש לגלות את אור התורה גם במרחבי החולין: "וזכרת את ה' אלוהיך כי הוא הנותן לך כוח לעשות חיל" כי גם הכוח לפעול נובע ממנו יתברך, ועל כן העבודה עצמה יכולה להיעשות כשליחות אלוהית ולא רק כהכרח קיומי.

הגישה הפנימית ממנה ניגש האדם לעשייתו, היא זו שקובעת את ערכה הרוחני. כאשר אדם בוחר את מקצועו מתוך הכרה בשליחותו האלוהית ולא כהחלטה טכנית גרידא, הרי הוא מקיים את דברי בעל חובות הלבבות: "וכבר ייחד לכל אחד ואחד לפי תכונות גופו טבע אחד... ואותו הטבע ינחהו לבחור בו מכל שאר הטבעים".

עם זאת, גם בשעה שמקיים את חובת ההשתדלות, עליו להיזהר פן יתלווה למעשהו גאוה או תחושת עצמאות מזויפת. התורה מזהירה מתחושת: "כִּי יֵעָצֵם יָדֶיךָ עֵשֶׂה לִי אֵת הַחֵיל הַזֶּה", ומצווה אותנו: "וזכרת את ה' אלוהיך". כאשר פעולת האדם מלווה בחרדה ובחוסר מנוחה, הרי זו עדות לחסר באמונה ובביטחון. אך כאשר היא נעשית בשלווה ומתוך תחושת שליחות - זוהי השתדלות שלמה, העולה לרצון לפניו יתברך.

האמונה והביטחון אינם נדרשים רק בעת הלימוד או בבית המדרש, אלא גם בעת העמל היומיומי. בן תורה העובד נדרש לשאת עמו את יראת השמים ולהקרין תחושת ביטחון גם בסביבה שאינה בהכרח תורנית. וכדברי ה"צדקת הצדיק": "ההשתדלות היא חובת הגוף, והביטחון הוא חובת הנפש, וצריך שיהיו שניהם כאחד".

השלמות היא בעבודת ה' מתוך תחושת שליחות - לפעול בעולם בגוף ובנפש, מתוך אמונה וביטחון, להשתדל ככל הנדרש, אך בכל זאת להשליך על ה' את יהבו. כך מתממשת הקריאה האלוהית: "בטח אל ה' בכל לבך ואל בינתך אל תשען".

מכאן מתברר שדברי החיד"א אינם נאמרים רק למעטים שבדור, אלא יש בהם שייכות גם לאדם הפשוט, העמל לפרנסתו באמונה. כאשר כל פעולה נעשית מתוך מגמה של קידוש ה' והתעלות - זוהי קדושה, וזו דרכה של תורה בכל מסילה שבה יהלך האדם.

יום ועוד יום

ימי ספירת העומר, מותחים קו בין חג הפסח בו נהיינו לעם, כאשר הבורא שובר את מוטות עולנו, ומוציא אותנו מעבדות לחירות ועד לחג השבועות בו נשלמת הגדרתנו כעם כאשר הבורא יורד על הר סיני ונותן לנו את התורה.

שום דבר אינו קורה בבת אחת, ויש חשיבות לכל שלב בתהליך. ספירת העומר נותנת מקום של כבוד לכל יום ויום, כאשר היא מפנה את הזרקור אל שתי נקודות משמעותיות, נקודת המוצא ונקודת הסיום. זו משמעותה של כל ספירה, המובילה מנקודת ההתחלה לאורך כל הדרך עד ליעד המבוקש.

תנועת 'חלקי בקהילת' עוברת בימים אלו תהליכים של התפתחות משמעותית. מאמצים רבים מושקעים בתוכניות ארוכות טווח, עבור ציבור בני התורה העובדים, ומיטב המוחות שוקדים על שלל רעיונות יצירתיים, בכדי לחדש ולרענן, להוביל מהלכים מוצלחים בקהילות התנועה בכל רחבי הארץ.

העלון יוצא השבוע במתכונת מצומצמת, כגלל אותם מאמצים שמערכת העלון גם היא חלק מהם, ואנו מקווים לשוב בעז"ה כבר בשבוע הבא בכוחות רעננים, להביא בפניכם קוראנו היקרים מגוון מאמרים וטורי דעה, בנושאים המעסיקים את ציבור הקוראים וחברי הקהילות, לצד דברי תורה אקטואליים הנוגעים לחיי המעשה, דבר יום ביומו.

ובינתיים, במסע הארוך מארץ גושן אל הר סיני, כולנו פועלים בכל לב ולב להוסיף ולהרבות כבוד שמים בעולם, ומאחלים לכם גם השבוע

קריאה מהנה
המערכת

חלקי בקהילתי

קול קורא

אם ידוע לך על עיר או שכונה בה מתגוררים חרדים עובדים, שעדיין אין להם שייכות קהילתית אם יש לך רעיון ליזם חברתי המתגורר במקום, שיכול לקדם איתנו פתיחת קהילה של 'חלקי'

אנא פנה אל מוקד הקהילות שלנו ואנו ניצור איתו קשר.

'חלקי'- כי לכולם מגיע חלק...

מוקד הקהילות: 02-6260115

ליפול ולקום - זו הדרך

עלינו לדעת כי במציאות חיינו, גם מעשים טובים יכולים לחולל תוצאה שלילית כחלק מתהליך טוב שמתרחש, ועלינו לא לסגת אלא לפתור את הרע ולהמשיך בטוב.

שנוצרים כתוצאה מהתהליך. שלמה מעביר לנו כלל, כי אין מעשה טוב שבוודאי שלא יכלול בחובו חטא כלשהו, ולכן אל לנו להירתע בגלל החטא שאירע במהלך הדבר הטוב שאנו עושים.

הפסוק "שבע יפול צדיק וקם" אינו דברי נחמה בעלמא לצדיק שנפל, כי אם מציאות החיים. משום שאין אפשרות להיות צדיק ע"י ריבוי מעשים טובים, מבלי לתעות ולהיכשל בדרך. אדרבה, מתוך הטעויות אנו למדים כיצד להיות טובים יותר ולהשיג את מטרתנו. משום שבגדרתנו כ"אדם" ולא מלאך וודאי שנטעה, חזו דרכו של עולם.

שלמה המלך כתב בקהלת (ז, כ) "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא". יש להבין את הכוונה בפסוק זה, אם המסר הוא שאין בן אנוש אשר לא יחטא, וכל אדם בשלב כלשהוא בחייו יחטא, נכון היה לכתוב "כי אדם אין" ולמה מוסיף שלמה וכותב "צדיק". תמוה עוד יותר שלא זו בלבד שהצדיק מודגש, אלא גם מעשיו: "אשר יעשה טוב ולא יחטא" ולכאורה צדיק נקרא כך על שם מעשיו הטובים כך שברור שהוא עושה טוב, ומדוע אפוא מזכיר שלמה את מעשיו הטובים יחד עם החטא? מה זה מוסיף להבנה כי כל אדם באשר הוא אדם עלול להיכשל בחטא?

שלמה המלך מלמד אותנו כאן מסר נוסף. בכל מעשה טוב שאנו עושים, רוחני או חומרי, מטבע הדברים ייתכן גם שיקרו דברים שהם בבחינת "חטא". לפעמים זו נטיגה ממקום שריינו בו, לפעמים טעות בשיקול דעת שמובילה לפגיעה, ולפעמים הדבר ה"טוב" טומן בחובו גם קשיים

הטובים ולא בשליליים, או מפחד לעסוק בדבר השלילי ומשיכת הטבע האנושי להתמקד בדברים שנעימים לנו, ועל כך אומר שלמה שאם עשינו טוב ואירע יחד אתו דבר רע אל לנו להתעלם ממנו בקלילות אלא להתמקד בדבר, ולטפל בו. כי כאשר נשים לב לרע שנוצר מתוך המעשה הטוב נדע לתקן אותו ולהפוך לטובי לב באופן שלם.

בפסוק אחר בקהלת (ז, ג) נאמר "טוב כעס משחוק, כי ברוע פנים יטב לב" והדברים תמוהים וכי יעלה על הדעת שכעס טוב משמחה? אלא שכאשר אנו עושים דבר טוב וכתוצאה ממנו אירעה תקלה ופגיעה לנו או לסובב אותנו. טבע האדם להתמודד עם השגיאה בקלילות בנימוק של כדאי לנו להתמקד בדברים

אבות עם בנים - בונים קהילה

חלקי בקהילתי 02-6260115

בית חובי קהילתי לנבחר ישיבות עובדים לאומים של גדולי החברה

לילדי חלקי

מנדי פרומר

חיזות לכל המשפחה לשולחן שבת
לע"ר שמואל בן ר' זב ודבורה בת אברהם שמואל הכהן

גזר ישימור

- א. שם נוסף של המקום שאליו נושא האיש את השעיר שאותו ישלח מראש ההר?
- ב. ממה עשויים בגדיו הלבנים של הכהן?
- ג. גם לו אסור לאכול דם
- ד. כיצד מתוארת הקטורת שמביא אהרן בערב יום הכיפורים?
- ה. לאן הולכים האיש והשעיר המשתלח?
- ו. מי שאכל משהו אסור המצריך אותו לכבס בגדיו ולהתרחץ, ולא עשה את זה - מה אומר עליו הפסוק?
- ז. אסור להקריב את זה מחוץ למקדש
- ח. את החלק הזה מהחטאת מקטיר אהרן על המזבח
- ט. הזאת הדם מטהרת את המזבח מ... מה?
- י. באיזה זמן בשנה מבצע הכהן את כל התהליך המפורט בתחילת פרשתנו?
- יא. כיצד נקראת רעייתו של הבן?
- יב. לאן משליכים את השעיר שלא הולך לחטאת?
- יג. מה כמות הקטורת שמביא אהרן הכהן בערב יום הכיפורים?
- יד. מי שאוכל אותה טמא עד הערב
- טו. כיצד נקרא החלק בתפילת יום כיפור שבו אנו מתארים את כל מה שעושה הכהן הגדול ביום זה?
- טז. כיצד מכונה האיש שלוקח את השעיר לעזאזל? (נקרא כך משום שהוא מוכן מבעוד מועד)
- יז. מה הבדיל בין הקודש לבין קודש הקדשים?
- יח. כיצד נקראת תפיסת בעלי חיים לצורך מאכל, למשל
- יט. מה הארץ עשתה לגויים שלפנינו (ואסור לנו לחטוא ולטמא אותה כדי שלא תעשה כך גם לנו)?
- כ. מה עולה כשאהרן מקטיר את החלב?
- כא. אחד מכינויו של יום הכיפורים
- כב. כיצד נקראים המעשים הרעים שעשו יושבי ארץ כנען?

א. אֶלֶּל	ב. אֶלֶּל	ג. אֶלֶּל	ד. אֶלֶּל	ה. אֶלֶּל
ו. אֶלֶּל	ז. אֶלֶּל	ח. אֶלֶּל	ט. אֶלֶּל	י. אֶלֶּל
יא. אֶלֶּל	יב. אֶלֶּל	יג. אֶלֶּל	יד. אֶלֶּל	טו. אֶלֶּל
טז. אֶלֶּל	יז. אֶלֶּל	יח. אֶלֶּל	יט. אֶלֶּל	כ. אֶלֶּל
כא. אֶלֶּל	כב. אֶלֶּל	כג. אֶלֶּל	כד. אֶלֶּל	כה. אֶלֶּל

זיכרון דברים - כשחתימה קטנה גוררת הפסד גדול

במקרים רבים, היא גם גוררת עוגמת נפש לא פשוטה לשני הצדדים

כוח בלתי חוזרים, בטחונות או כל מנגנון הגנה בסיסי לצדדים. ברגע שמתגלה בעיה - לא תמיד אפשר לסגת, וההפסד עלול להיות כבד מאוד.

או מה כן עושים? התשובה פשוטה: לא חותמים. לפחות לא לפני שבדקים. אם מפעילים עליך לחץ - עצור. פנה לאנשי מקצוע שילוו אותך נכון. ליווי משפטי נכון בשלב הזה שווה זהב - ויכול לחסוך ממך טעויות כואבות. לכן, לפני כל חתימה, מומלץ להתייעץ עם עו"ד הבקיא בדיני מקרקעין, ועם דיין מומחה שמבין בנכבי ההשלכות ההלכתיות והמשפטיות של ההתחייבות.

הנכס, סכום התמורה, מועדי התשלום ומועד מסירת החזקה. כשהמסמך כולל את כל אלו - הוא מהווה התחייבות משפטית מחייבת לכל דבר ועניין, וכן מוסכמת ההלכה בפוסקים, וכן נפסק בבתי הדין.

הבעיה מתחילה מהרגע שחותמים: שני הצדדים נעשים כבולים להסכמות, גם אם בהמשך מתגלות בעיות מהותיות. חזרה מהתחייבות כזו אינה פשוטה, ולעיתים כרוכה במחלוקות משפטיות, עלויות כבדות ואף תשלום פיצויים. במקרים רבים, היא גם גוררת עוגמת נפש לא פשוטה לשני הצדדים - תחושת החמצה, אכזבה ומתח מיותר. מעבר לכך, מועד החתימה מפעיל שיעור דוחק מול רשויות המס - 30 יום לדיווח העסקה ו-60 יום לתשלום מס רכישה.

הכאב האמיתי - הכל קורה עוד לפני שבדקת באמת את הנכס

בפועל, רבים חותמים על זיכרון דברים עוד לפני שבוצעה בדיקה יסודית של מצב הנכס. לא נבדקו שיעבודים, עיקולים, צווי הריסה, בעיות תכנון, חבויות מס - ובכל זאת, הצדדים כבר "עמוק בתוך העסקה". ולורב, גם אין עדיין ייפוי

במהלך מושא ומתן לרכישת נכס, כאשר הלחץ בשיאו - לא נדיר למצוא את עצמך מול מתווך הלוחץ: "רק תחתום על זיכרון דברים, זה לא מחייב. את הפרטים נסגור אחר כך בחוזה מסודר אצל עורך דין". [בפרט שישנם מתווכים המחתימים את הלוקוחות שהתשלום יתבצע מיד לאחר חתימת זיכרון הדברים]

אלא שהמציאות מוכיחה אחרת. מתוך מקרים שהובאו בפניי להכרעה כבורר, וכפי ששמעתי מדיינים נוספים, חוזרים ועולים מצבים כואבים בהם צדדים נקלעו להפסדים כספיים כבדים - לעיתים במאות אלפי שקלים ואף מעבר לכך - וכל זאת בגלל חתימה פזיזה על אותו דף "תמים" המכונה זיכרון דברים. מהו זיכרון דברים - ולמה הוא עלול להיות מלכודת?

זיכרון דברים הוא מסמך קצר בו רושמים הצדדים את עיקרי ההבנות ביניהם, עוד לפני עריכת חוזה מפורט. לפי החוק, עסקה במקרקעין מחייבת מסמך כתוב הכולל גמירות דעת ופרטים מהותיים: זהות הצדדים, תיאור

ניתן לפנות לרב בטלפון 052-7119617 או במייל f7119617@gmail.com

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

בר יוחאי נמשחת אשריך...

פחות משבוע נשאר וההתרגשות בשיאה
בינתיים, אוספים בכל המרץ
מתכננים איך תיראה המדורה
הכי בשכונה
בלחיים סמוקות, בעיניים בוערות
שרי ישראל, ירושלים. אייר תשס"ב

מו"ל: חלקי בקהילתי
יזמות קהילתית תורנית.
מייסד: הרב"ג ברוך צבי גרינבוים
עורך: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב דב הבלין, הרב שלמה ליפשיץ,
הרב זאב קצנלבון, הרב נתנאל זליקוביץ,
הרב עלי מורנשטרן, הרב יעקב שאפנס, ברוך יערי
עיצוב גרפי: נימיק פרסום, עיצוב גרפי: מירי 054-8420999

חלקי בקהילתי

חלקי בקהילתי:
רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

02-6260115

cheki.co.il

helkioffice@gmail.com

חרדי עובד ומרגיש לבד?
'חלקי בקהילתי' - תרגיש בבית

חלקי בקהילתי 02-6260115